

DORA DOLZ 1941-2008

door Hans Walgenbach

‘Dora Dolz maakt schitterend werk; iets vergelijkbaars is in Nederland niet te vinden.’ Aldus het juryrapport van de Judith Leijsterprijs die Dora in 1993 ontving. Dit lovende citaat typeert in korte bewoordingen treffend de authenticiteit en de betekenis van haar werk.

Het kleurrijke, weelderige en warme werk van Dora Dolz heeft een geheel eigen plaats binnen de beeldende kunst in Nederland gekregen. Het zuidelijk temperament waarmee het is geladen, wordt dikwijls geassocieerd met haar Spaanse achtergrond. Dorita Dolz Mateo werd in 1941 geboren in Barcelona en kwam in 1965 met echtgenoot en dochtertje Sonia (1961) naar Rotterdam omdat haar man bij de bekende econoom Tinbergen wilde promoveren. Voor Dora en haar kinderen werd Rotterdam de stad waar zij zich definitief vestigden. Hier ook ontwikkelde zij zich als beeldend kunstenaar en woonde en werkte ze meer dan veertig jaar voordat zij er op 1 maart 2008 na een korte, slopende ziekte overleed.

Dora volgde van 1967 tot 1971 de opleiding Monumentale en Grafische Kunsten aan de Rotterdamse Academie van Beeldende Kunsten (nu de Willem de Kooning Academie). Ook toen haar zoon Pedro in 1969 werd geboren, vervolgde zij deze studie. Zij nam de baby met zich mee naar de schilderlessen

van Jan Jongert en Kees Franse. Door het grote cultuurverschil tussen Barcelona en Rotterdam werd ze in die jaren verteerd door heimwee. ‘Kees Franse leerde me van Nederland te houden. Zonder hem was ik hier niet geïntegreerd’, zei Dora zelf in een interview in het *Algemeen Dagblad* van 30 november 2007.

Met haar baby was ze een opmerkelijke verschijning tussen de over het algemeen jongere medestudenten. Maar niet alleen daardoor viel Dora op. Ze onderscheidde zich onmiddellijk met haar werk dat totaal anders was van aard en sfeer dan wat in die tijd op de academie werd gemaakt. Haar gepassioneerde en melancholische on-Nederlandse karakter maakten indruk op studenten en docenten. Van een aantal van hen schilderde ze levensgrote portretten in zachte gedempte kleuren. Enkele daarvan waren in 1973 in galerie Het Venster in de Gouvernestraat te zien, met onder andere een dubbelportret van de Rotterdamse beeldende kunstenaars Woody van Amen en Will Rockx.

Toch is het vooral het stilleven waarmee Dora zich vanaf 1972 intensief bezig hield en waarin zij haar eigen handschrift en de voor haar typische Dolz motieven ontwikkelde: de waaier, de vaas, de druiventros, de berg, de gestileerde golf, de wolk, het gordijn, de trap, de fruitschaal, de slak, de vlinder en de